

Ф. П. Погребенник

Красовський Андрій Ілліч

КРАСОВСЬКИЙ Андрій Ілліч (псевд. – Андрій Грім; 02. 12. 1904, с. Рожнів, нині Косів. р-ну Івано-Фр. обл. – 22. 08. 1942) – письменник. Член літ. групи «Горно». Освіту здобув самотужки. У 1920-і рр. вивчив есперанто, переклав нею чимало творів укр. письменників (їхня доля невідома). 1931 отримав запрошення на Світ. конгрес есперантистів у Кракові, але не зміг поїхати через брак грошей. Співпрацював із ж. «Вікна», «Нові шляхи», г. «Громадський голос». Тяжке життя зх. українців в умовах польс.-шляхет. гніту у 1920–30-і рр. відобразив у поемі «Сон галицького села» (видано окремою книжкою у Канаді), оповіданнях «Поневолена краса» і «Не відкупився» (усі – 1927), циклах віршів «На крилах екстази», «Я не сам» (обидва – 1929). Доля його повісті «Маленькі люди з крилатими душами» та роману «Герой Гуцульщини» невідома. Листувався з В. Стефаником, І. Крушельницьким, підтримував творчі взаємини з Д. Осічним, І. Михайлюком, Я. Галаном, П. Козланюком. 24 листопада 1939 заарешт. за прогрес. погляди, 24 лютого 1940 засудж. до розстрілу, вирок замінено на 10 р. ув'язнення. 22 серпня 1942 розстріл. у пересил. тюрмі. Реабіліт. Нар. дому с. Рожнів присвоєно ім'я К.

Рекомендована література

1. Погребенник Ф. П. Два листи до Стефаника // Прикарп. правда. 1966, 3 верес.;
2. Його ж. Малоземельний селянин і пролетарський письменник // Рад. Гуцульщина. Косів, 1966, 24 груд.

Бібліографічний опис:

Красовський Андрій Ілліч / Ф. П. Погребенник // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2996>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).